

politiske Doktriner, saa tror jeg hverken, at den klarer Tanken eller høiner Sjælen. Fremdeles mener jeg, at den Maade, hvorpaa de første Folkehøjskoler bleve indrettede, og den Maade, hvorpaa de bleve gennemførte, saavidt jeg veed, ikke hidtil er overgaaet af de følgende. Jeg tror, at dem første fuldstændig kunne stilles ved Siden af de, som nu bestaa, og derfor var det, jeg tillod mig at bemærke, at de vel havde udviklet sig i kvantitativ Henseende, men ikke saameget i kvalitativ. Naar endelig det ærede Medlem troede, at jeg havde draget et andet Medlem ind i Diskussionen, som ikke hidtil havde deltaget i den, tager han feil; thi det ærede Medlem afbrød mig, og det var det, der gav mig Anledning til at optage denne Afbrydelse og besvare den.

Jagerslev: Den ærede Ordfører mente, at hvis man vedtog det her stillede Vædringsforslag, var der ingensomhelst Sikkerhed for, at det kom de trængende Skolelærere til Nytte; jeg skal gjøre opmærksom paa, at der staar i selve Forslaget: Lønningsforbedring til de laveste lønnebe Skolelærere, men jeg kan vel forstaa, at naar det ærede Medlem tror, at man maa have Mistillid til alle dem, der skulle medvirke til Udførelsen af Bevillingen, kan man faae i Sinde at opkaſte en saadan Tvivl. Der er for mig ikke mindste Grund til Tvivl. Det ærede Medlem bebudede, at der vilde være saa uendelig mange Banskkeligheder ved den praktiske Gjennemførelse, at det vilde være ikke eet, men maaſte flere Aar, inden man kom til at udrette Noget. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at saa kan man jo forsøge, saa vil det maaſte vise sig, at de praktiske Banskkeligheder ikke ere saa uovervindelige, men at man tager noget feil i den Retning. Det ærede Medlem mente, at der kunde være Tale om, at Sogneraadene ikke uden Dom vilde finde sig i visse Bestemmelſers Udførelse; jeg tror ikke, at den Slags Sager henhøre til dem, der endelig kunne afgjøres af Domstolene. Den ærede Ordfører erkjendte, at Forordningen af 1814 bestaar ogsaa med Hensyn til Lønningsbestemmelſerne, men at det kun var ved Vakancer, der kunde være Tale om Forandringer, navnlig Forbedringer i Lønningen; men der er en fuldkommen fast Praxis for, at det kan ske til enhver Tid. Endelig undrede den ærede Ordfører sig over, at jeg havde sagt, at Ministeren ikke ved en Bevilling fik større Magt. Jeg tror, at jeg har sagt, at Ministeren fik ikke større Myndighed, men større Midler til sin Raadighed, men jeg skal ikke lides om det enkelte Ord Magt. Jeg tror ikke, at Ministeren kommer til at træde hen til Skoleraadene eller Skolelærerne i Kraft af en Bevilling paa Finantsloven, men jeg tror, at han kommer til at træde derhen i Kraft af den Myndighed, som tilkommer ham ifølge den almindelige Lovgivning; men jeg maa selvfølgelig indbrønne, at han bliver styret, naar han har en Bevilling

til sin Raadighed, det følger af sig selv, at det maa jeg indbrønne; men jeg skal ikke fjæbles om Udtrykkene, større Myndighed end Ministeren har, saar han i og for sig ikke. At han iøvrigt er heldigere stillet i sine Bestraebelser for at forbedre Lønningerne, naar han har en Bevilling herfra i Haanden, kunne vi let blive enige om.

Winther: Ja, uagtet min Hensætning til den ærede Ordfører før, er det dog ikke lykkes ham at overvinde sin Lyst til at gjøre mig til Gjenstand for Behandling her i Salen denne Gang; men det ærede Medlem blandede det jo noget sammen med Sagen, hvilket jo forsaavidt ogsaa var nødvendigt, og derfor skal jeg ogsaa, idet jeg omtaler hans Udtalelser, støtte mig til, hvad der angaar Sagen, og saa forresten se, om vi kunne blive færdige med den Slags Dpgjørelser, som det ærede Medlem anser det for passende at benytte sin Stilling til som Finantsudvalgets Ordfører. Der var et æret Medlem, som udtalte sig meget varmt for, at et Medlem af Thinget, der ikke var i noget Udvalg, ikke havde nogen egentlig Ret til at komme frem med Forslag. Det var, saavidt jeg husker, det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Chr. Pedersen), som dablede høilig, at man kunde vove Sligt; derimod anerkjendte den ærede Ordfører, at det kunde være berettiget; saa vidt jeg forstod ham, havde han formodentlig en Fornemmelse af, at der kunde være noget Berettiget ogsaa deri, at man, naar man har en Ansættelse, som ikke kan blive repræsenteret i nogetsomhelst Udvalg paa Grund af, at man ikke er i tilstrækkeligt Antal tilstede til at kunne sætte et Medlem ind, at da denne Retning kan have Lov til at komme til Orde her. Det Modsatte vilde være et Majoritetstyrannei, som vilde være mageløst. Der er Nøglen til, hvorfor jeg saa ofte tager Ordet; det er, fordi jeg mange Gange søler mig utilfredsstillet ved de Forslag, som komme frem fra dem, der føre Demokratiets Sag her. (Hør! Hør!) Ja, mine Herrer, de skulle faae at høre, hvori Forskjellen bestaar. Det maa jeg gjøre opmærksom paa, for at de ikke skulle antage, at det er en ubetvingelig Lyst, jeg har til at optræde som Taler her i Thinget, thi jeg var helst fri. Jeg finder altsaa, at det er en billig Opfattelse, som den ærede Ordfører har i den Henseende. (Ordføreren: Det er godt, saa er der da noget Godt ved ham!) Ja, vel er der det. Nu skal jeg kun i Anledning af, at et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Ch. Kruse), har sagt, at naar han stemte mod dette Forslag, lagde han deri de og de videre Betegnelser af sin Stilling, siger, at naar jeg stemmer for dette Forslag, saa er det, fordi jeg tror, at der er en Nødvendighed for nu at faae gjort Noget, og at der deri er ikke nogetsomhelst Antydning af nogen Tillid enten til Ministeriet eller til Skoleraadene. Det er min be-